

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 14 lipca 1976 r.

Nr 25

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 145 — z dnia 2 lipca 1976 r. w sprawie wynagradzania pracowników instytutów naukowo-badawczych i placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w innych jednostkach organizacyjnych 245
- 146 — z dnia 8 lipca 1976 r. w sprawie ograniczenia wywozu niektórych towarów w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą 255

ROZPORZĄDZENIA:

- 147 — Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 8 lipca 1976 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od obowiązku posiadania pozwolenia na przywóz i wywóz oraz od cła 255
- 148 — Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 8 lipca 1976 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ceł i pozwoleń na towary przywożone i na towary wywożone w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą 256
- 149 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 czerwca 1976 r. w sprawie zasad zajmowania i opróżniania lokali położonych w hotelach pracowniczych 257
- 150 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1976 r. w sprawie powszechnych badań lekarskich dzieci i młodzieży 258

145

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1976 r.

w sprawie wynagradzania pracowników instytutów naukowo-badawczych i placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk oraz pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w innych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie art. 35 ust. 1, art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) oraz art. 64 i 65 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 1970 r. Nr 4, poz. 35, z 1973 r. Nr 12, poz. 89 i z 1974 r. Nr 50, poz. 319) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie stosuje się z zastrzeżeniem § 2 do:

- 1) pracowników naukowo-badawczych,
- 2) pracowników inżyniersko-technicznych i innych równorzędnych,
- 3) pracowników organizacyjno-ekonomicznych, administracyjnych i obsługi,
- 4) robotników i pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu,

zatrudnionych w instytutach naukowo-badawczych tworzonych na podstawie ustawy o instytutach naukowo-badawczych oraz w placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk, z wyjątkiem następujących placówek Polskiej Akademii Nauk: bibliotek, archiwów i muzeów stanowiących samodzielne jednostki organizacyjne.

§ 2. 1. Rozporządzenia z zastrzeżeniem ust. 3 nie stosuje się do pracowników wynagradzanych według odrębnych zasad, w szczególności do:

- 1) zatrudnionych w halach maszyn,
 - 2) funkcjonariuszy pożarnictwa,
 - 3) straży przemysłowej,
 - 4) wyodrębnionych placówek socjalnych i kulturalno-oświatowych,
 - 5) transportu samochodowego,
- oraz do pracowników, o których mowa w ust. 2.

2. Do pracowników instytutów zaliczonych do niżej wymienionych grup stosuje się następujące zasady:

- 1) do bibliotekarzy dyplomowanych i dyplomowanych pracowników dokumentacji naukowej oraz do pracowników służby bibliotecznej — zasady wynagradzania określone na podstawie przepisów ustalających wynagrodzenie dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w placówkach upowszechniania kultury,
- 2) do pracowników medycznych i innych pracowników działalności podstawowej zatrudnionych w działach klinicznych instytutów medycznych — zasady wynagradzania obowiązujące te kategorie pracowników w zakładach społecznych służby zdrowia,
- 3) do pracowników redakcyjnych i redakcyjno-technicznych zatrudnionych w działalności wydawniczej prowadzonej na podstawie wymaganych uprawnień — zasady wynagradzania obowiązujące w państwowych przedsiębiorstwach wydawniczych w zakresie ustalo-

nym przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministra Kultury i Sztuki,

- 4) do dozorców domów mieszkalnych — zasady wynagradzania określone dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych zarządzających budynkami mieszkalnymi resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska,
- 5) do pracowników zatrudnionych w wydzielonych komórkach organizacyjnych, których przedmiotem działalności jest organizacja, projektowanie i zastosowanie systemów technicznych informatyki — zasady wynagradzania określone na podstawie przepisów ustalających wynagrodzenia dla pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych informatyki,
- 6) dla robotników zatrudnionych w wyodrębnionych organizacyjnie komórkach poligraficznych, zatrudniających co najmniej 10 robotników — zasady wynagradzania obowiązujące w przemyśle poligraficznym w zakresie ustalonym przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
- 7) do pracowników zatrudnionych w Studium Języków Obcych Polskiej Akademii Nauk — stosuje się odpowiednio zasady wynagradzania obowiązujące w szkołach wyższych lub w instytutach, przy uwzględnieniu charakteru pracy poszczególnych grup pracowników; szczegółowe zasady wynagradzania tych pracowników określi Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

3. Do pracowników wymienionych:

- 1) w ust. 1 pkt 1 mają zastosowanie przepisy § 18, 22, 24, 26, 27, 28 i 29,
- 2) w ust. 1 pkt 2 oraz w ust. 2 pkt 2 mają zastosowanie przepisy § 24, 27, 28 i 29,
- 3) w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 2 pkt 4 mają zastosowanie przepisy § 24, 26, 27, 28 i 29,
- 4) w ust. 1 pkt 4 oraz w ust. 2 pkt 1 mają zastosowanie przepisy § 18, 24, 26, 27, 28 i 29,
- 5) w ust. 1 pkt 5 oraz w ust. 2 pkt 3, 5 i 6 mają zastosowanie przepisy § 22, 24, 26, 27, 28 i 29.

§ 3. 1. Rozporządzenie z zastrzeżeniem ust. 2 stosuje się do pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych w innych niż wymienione w § 1 jednostkach organizacyjnych prowadzących lub koordynujących prace naukowo-badawcze, w których mogą być zatrudnieni pracownicy naukowo-badawczy zgodnie z art. 42 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41), oraz do pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych za zgodą Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk w innych niż wymienione w § 1 jednostkach organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk.

2. Do pracowników, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów § 16, 24, 26 i 27.

3. Jeżeli przepisy obowiązujące w zakładzie pracy zatrudniającym pracowników, o których mowa w ust. 1, przewidują dodatki za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych dla pracowników inżynieryjno-technicznych, ekonomicznych i administracyjno-biurowych, nagrody jubileuszowe lub inne nagrody oraz odprawy emerytalne — przepisy te stosuje się do tych pracowników.

§ 4. Pracownicy, o których mowa w § 1 i § 3 ust. 1, zwani są dalej „pracownikami”, a jednostki organizacyjne, o których mowa w § 1 i § 3 ust. 1, zwane są dalej „instytutami”.

§ 5. 1. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i zarządem głównym właściwego związku zawodowego może odpowiednio zastosować do robotników oraz pracowników wymienionych w § 1 pkt 2 zasady wynagradzania określone w układach zbiorowych pracy lub w innych przepisach branżowych.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz zarządem głównym właściwego związku zawodowego może zastosować przepisy rozporządzenia do pracowników zakładów doświadczalnych działających przy instytutach.

§ 6. 1. Ustala się table:

- miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego, stanowiącą załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- stawek dodatku funkcyjnego, stanowiącą załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- zaszerogowania oraz dodatków specjalnych dla pracowników naukowo-badawczych, stanowiącą załącznik nr 3 do rozporządzenia,
- dodatków funkcyjnych dla pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych, stanowiącą załącznik nr 4 do rozporządzenia,
- stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowania oraz dodatków specjalnych dla pracowników inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych oraz pracowników organizacyjno-ekonomicznych, administracyjnych i obsługi, stanowiącą załącznik nr 5 do rozporządzenia,
- dodatków funkcyjnych dla pracowników inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych oraz pracowników organizacyjno-ekonomicznych i administracyjnych na stanowiskach kierowniczych, stanowiącą załącznik nr 6 do rozporządzenia,
- stawek płac zasadniczych robotników i pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu, stanowiącą załącznik nr 7 do rozporządzenia,
- zaszerogowania robotników i pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu do poszczególnych kategorii zaszerogowania, stanowiącą załącznik nr 8 do rozporządzenia.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych i zarządem głównym właściwego związku zawodowego może uzupełniać table ustalone w załącznikach nr 4—6 nowymi lub równorzędnymi stanowiskami oraz określać dla tych stanowisk kwalifikacje i zaszerogowanie do kategorii wynagrodzenia zasadniczego i do kategorii dodatku funkcyjnego oraz wysokość dodatku specjalnego.

§ 7. Upoważnia się Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do dokonywania, na wniosek właściwego ministra, nie wcześniej jednak niż w 1977 r., zmian w wysokości stawek wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych w ramach funduszu płac pozostającego w dyspozycji instytutu, jeżeli uzasadnione to będzie potrzebą dostosowywania tych stawek do stawek wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych stosowanych w przemyśle przetwórczym.

§ 8. 1. W razie zbiegu uprawnień do dodatków funkcyjnych określonych w tabeli stanowiącej załącznik nr 4 do rozporządzenia przysługuje tylko jeden dodatek funkcyjny, korzystniejszy dla pracownika.

2. Pracownik naukowo-badawczy powołany na czas określony na stanowisko kierownicze wymienione w tabeli stanowiącej załącznik nr 4 do rozporządzenia traci prawo do dodatku funkcyjnego z wpływem okresu, na który został powołany, a w razie wcześniejszego odwołania

z tego stanowiska — zachowuje prawo do dodatku do końca okresu, na jaki został powołany, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące. Pracownik powołany na stanowisko kierownicze na czas nie określony w razie odwołania z tego stanowiska zachowuje prawo do dodatku funkcyjnego przez okres 3 miesięcy.

§ 9. 1. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki może przyznać w ramach funduszu płac pozostającego w dyspozycji instytutu dodatek funkcyjny wyższy od określonego w załącznikach nr 4 i nr 6 do rozporządzenia

- 1) dla dyrektora instytutu — o 500 zł do 2.000 zł,
- 2) dla zastępców dyrektora, głównego księgowego oraz dla pracowników zajmujących inne stanowiska kierownicze wymienione pod lp. 2 w załączniku nr 4 do rozporządzenia — o 500 zł do 1.500 zł.

2. W razie podwyższenia w instytucie dodatków funkcyjnych w granicach określonych w ust. 1 właściwy minister może wyrazić zgodę na przyznanie w tym instytucie dla pracowników na stanowiskach kierowniczych podporządkowanych bezpośrednio dyrektorowi instytutu, jego zastępcy, głównemu księgowemu lub kierownikowi oddziału zamiejscowego dodatku funkcyjnego według kategorii bezpośrednio wyższej od określonej dla danego stanowiska w załącznikach nr 4 i nr 6 do rozporządzenia.

§ 10. Kategorie zaszeregowania dla profesorów zwyczajnych, profesorów nadzwyczajnych i docentów ustala w granicach określonych w załączniku nr 3 właściwy minister na wniosek dyrektora instytutu.

§ 11. 1. Pracownik może być przeszeregowany w ramach kategorii zaszeregowania przewidzianych dla zajmowanego stanowiska w okresach nie krótszych niż jeden rok i o jedną kategorię zaszeregowania, w terminach przeszeregowania, to jest 1 stycznia i 22 lipca z mocą od 1 sierpnia.

2. Jeden z terminów wymienionych w ust. 1 może być zastąpiony innym dniem przeszeregowania przyjętym w branży, na której rzecz pracuje dany instytut (np. Dzień Górnik, Hutnika, Energetyka, Chemika).

3. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków awansowania pracownika na stanowisko hierarchicznie wyższe od zajmowanego lub rozszerzenia zakresu powierzonych pracownikowi czynności oraz ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym lub wstępnym.

4. Pracownicy, z wyjątkiem pracowników naukowo-badawczych, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie mają kwalifikacji w zakresie wykształcenia wymaganego na zajmowanym stanowisku, mogą być zwolnieni przez dyrektora instytutu od posiadania tego wykształcenia:

- 1) na określony czas, jeżeli zobowiążą się do uzupełnienia wykształcenia w określonym terminie,
- 2) całkowicie, jeżeli mają wieloletni staż pracy i ukończyli 45 rok życia albo nie mogą podjąć nauki ze względu na stan zdrowia lub inne warunki osobiste lub rodzinne.

Zwolnienia te mogą być udzielane wyłącznie pracownikom, którzy wywiązują się należycie z powierzonych im obowiązków służbowych, natomiast nie mogą być udzielane pracownikom, których wymagania kwalifikacyjne określają przepisy szczególne.

5. Pracownicy zwolnieni od wymagań kwalifikacyjnych w zakresie wykształcenia mogą być przeszeregowani do wyższych kategorii osobistego zaszeregowania, prze-

widzianych dla zajmowanego stanowiska. Pracownicy ci nie mogą być awansowani na wyższe stanowiska.

6. Zwolnienia, o których mowa w ust. 4, zachowują moc w razie przejścia pracownika do pracy na takie samo lub niższe stanowisko w innym instytucie, w wyniku porozumienia zainteresowanych instytutów albo zalecenia jednostek nadrzędnych.

§ 12. 1. Dla pracowników, o których mowa w § 1 oraz w § 3, dyrektor instytutu tworzy, w ramach osobowego funduszu płac pozostającego w dyspozycji instytutu, fundusz premiiowy w wysokości od 10% do 25% kwoty rzeczywistych wynagrodzeń zasadniczych tych pracowników, przeznaczony na premie i dodatki specjalne. Nie wykorzystany w danym roku fundusz premiiowy powiększa fundusz premiiowy roku następnego; uprawnienie to nie przysługuje jednostkom budżetowym.

2. Pracownikom, o których mowa w ust. 1, przysługują premie za terminowe i należyte pod względem jakości wykonanie zadań, przyznawane zgodnie z zasadami ustalonymi w wytycznych, o których mowa w ust. 9. Wysokość indywidualnej premii w stosunku rocznym nie może przekroczyć 35% wynagrodzenia zasadniczego danego pracownika.

3. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministrem Finansów może określić wypadki, w których właściwi ministrowie będą mogli przyznawać premie w wysokości wyższej od określonej w ust. 2, oraz ustalić górną granicę tych premii.

4. Pracownikom, o których mowa w § 1 pkt 1—3, z wyłączeniem pracowników obsługi, oraz pracownikom wymienionym w § 3 mogą być przyznawane zamiast premii dodatki specjalne określone w załącznikach nr 3 i nr 5 do rozporządzenia.

5. O zastosowaniu do pracowników danego instytutu lub do wyodrębnionych organizacyjnie grup pracowników w danym instytucie dodatków specjalnych, o których mowa w ust. 4, decyduje dyrektor instytutu. Jeżeli w zakładzie pracy zatrudniającym pracowników naukowo-badawczych, o których mowa w § 3, nie stosuje się systemu premiiowania, pracownikom tym przysługują zamiast premii dodatki specjalne określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

6. Dodatki specjalne, o których mowa w ust. 4 i 5, przyznawane są na czas określony nie krótszy niż 1 rok. Po upływie tego okresu, na podstawie oceny pracy pracownika, dodatek specjalny może być pracownikowi przyznany w tej samej wysokości bądź podwyższony lub obniżony, jak również dodatek ten może być pracownikowi nie przyznany na dalszy okres. W razie zmniejszenia lub nieprzyznania na dalszy okres dodatku specjalnego pracownik zachowuje prawo do dodatku w nie zmienionej wysokości przez okres jednego miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik został zawiadomiony o zmniejszeniu lub nieprzyznaniu tego dodatku.

7. Wysokość dodatku specjalnego określona w załącznikach nr 3 i nr 5 do rozporządzenia może być w indywidualnych, szczególnie uzasadnionych wypadkach podwyższona, jednakże do wysokości nie przekraczającej 35% otrzymywanego przez pracownika wynagrodzenia zasadniczego.

8. Wysokość indywidualnej premii lub dodatku specjalnego ustala dla dyrektora, zastępcy dyrektora i głównego księgowego kierownik jednostki nadrzędnej, a dla pozostałych pracowników dyrektor instytutu.

9. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk określi w wytycznych zasady premiowania i przyznawania dodatków specjalnych.

§ 13. Pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługują wszystkie składniki wynagrodzenia w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę.

§ 14. 1. Brygadziście, kierującemu pracą brygady składającej się co najmniej z 5 osób łącznie z brygadziściami i pracującemu wspólnie z pozostałymi członkami brygady, przysługuje dodatek w wysokości 5, 10 lub 15% płacy zasadniczej, wynikającej z osobistego zaszeregowania.

2. W wyjątkowo uzasadnionych wypadkach — za zgodą jednostki nadrzędnej — może być przyznany dodatek brygadziście kierującemu pracą brygady złożonej z 3 lub 4 robotników łącznie z brygadziściami.

§ 15. Godzinową stawkę wynagrodzenia zasadniczego dla pracowników płatnych miesięcznie ustala się następująco:

- dla pracowników, których obowiązuje 46-godzinny tygodniowy wymiar czasu pracy — $\frac{1}{200}$ miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- dla pracowników, których obowiązuje 42-godzinny tygodniowy wymiar czasu pracy — $\frac{1}{175}$ miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

§ 16. 1. Pracownikom instytutów przysługują dodatki za prace wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych płatne miesięcznie w wysokości:

- 200 zł przy pierwszym stopniu szkodliwości,
- 350 zł przy drugim stopniu szkodliwości,
- 500 zł miesięcznie przy trzecim stopniu szkodliwości.

2. Wykaz prac, których wykonywanie stanowi podstawę do przyznania dodatku określonego w ust. 1, z oznaczeniem ich stopnia szkodliwości oraz szczegółowe zasady wypłaty dodatków określa Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

3. Upoważnia się właściwego ministra w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz z zarządem głównym właściwego związku zawodowego do ustalenia wysokości i zasad wypłacania dodatków za prace wykonywane w warunkach szczególnego narażenia na promieniowanie jonizujące, w polach elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości oraz polach ultradźwiękowych.

§ 17. 1. Za czas dyżuru pracownikowi przysługuje wynagrodzenie ustalone zgodnie z ogólnie obowiązującymi zasadami.

2. Za czas dyżuru pełnionego w komórce organizacyjnej, do której zadań należy zapewnienie chorym hospitalizowanym opieki całodobowej, przysługuje wynagrodzenie na zasadach obowiązujących w służbie zdrowia.

§ 18. 1. Za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej pracownikowi przysługuje dodatek nocny w wysokości 15% godzinowej stawki płacy zasadniczej, wynikającej z osobistego zaszeregowania.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przysługuje również pracownikom na stanowiskach kierowniczych, dla których praca w porze nocnej wynika z harmonogramu; nie przysługuje natomiast za pracę wykonywaną w nocy sporadycznie (poza normalnym czasem pracy), za którą nie przysługuje oddzielne wynagrodzenie.

§ 19. 1. Pracownikom instytutów, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługuje miesięczny dodatek za posiadanie stopnia naukowego doktora lub stopnia doktora habilito-

wanego w wysokości:

- 1) za posiadanie stopnia doktora — 300 zł,
- 2) za posiadanie stopnia doktora habilitowanego — 600 zł.

2. Profesorowi zwyczajnemu i profesorowi nadzwyczajnemu przysługuje tylko dodatek za posiadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Dodatek określony w ust. 1 przysługuje od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po podjęciu uchwały o nadaniu stopnia naukowego, z tym że wypłata dodatku następuje po zatwierdzeniu uchwały, jeżeli jej zatwierdzenie jest wymagane na podstawie odrębnych przepisów.

§ 20. 1. Pracownikowi naukowo-badawczemu będącemu promotorem w przewodzie doktorskim przysługuje jednorazowe wynagrodzenie w wysokości 3.000 zł po zakończeniu przewodu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do emerytowanych pracowników naukowo-badawczych.

3. Wypłaty wynagrodzenia wymienionego w ust. 1 dokonuje instytut, w którym prowadzony jest przewód doktorski.

4. Wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, nie uwzględnia się przy ustalaniu wynagrodzenia za czas urlopu.

§ 21. Pracownikom instytutów zatrudnionym na stanowiskach, na których wymagane jest stałe posługiwanie się językami obcymi, z wyjątkiem pracowników naukowo-badawczych, przysługuje miesięczny dodatek za znajomość języków obcych według zasad i w wysokości określonych odrębnymi przepisami.

§ 22. 1. Upoważnia się ministrów do wprowadzenia w ramach posiadanego przez dany instytut funduszu płac dodatku za nieprzerwaną pracę w jednym instytucie, wypłacanego w okresach miesięcznych w wysokości:

- po 5 latach pracy — 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- po 10 latach pracy — 10% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego,
- po 15 latach pracy — 15% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, zwany jest dalej dodatkiem za wysługę lat.

3. Dodatek za wysługę lat może być wprowadzany sukcesywnie w ramach funduszu płac pozostającego w dyspozycji instytutu w następujących etapach:

- I etap — wypłacanie dodatku po 15 latach pracy w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego,
- II etap — wypłacanie dodatku po 15 latach pracy w wysokości 15% wynagrodzenia zasadniczego,
- III etap — wypłacanie dodatku po 10 latach pracy w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego,
- IV etap — wypłacanie dodatku po 5 latach pracy w wysokości 5% wynagrodzenia zasadniczego.

Pierwszy etap powinien być wprowadzony poczynając od dnia 1 sierpnia 1976 r.

4. Zasady i warunki wypłacania dodatku za wysługę lat oraz okresy pracy uznawane za okresy pracy w jednym instytucie określi Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

5. W zasadach, o których mowa w ust. 4, mogą być również określone wypadki, w których do okresu pracy w jednym instytucie zaliczane będą okresy poprzedniego zatrudnienia w innych zakładach pracy nie będących instytutami.

6. Profesorowie zwyczajni i profesorowie nadzwyczajni oraz docenci zachowują prawo do dodatku za wysługę lat ustalonego na zasadach dotychczasowych, jeżeli dodatki te są dla nich korzystniejsze od dodatków przysługujących zgodnie z ust. 1—5.

§ 23. Pracownikom instytutu wykonującym dodatkowo czynności dozorców domowych, sprzątaczy ulic lub inne czynności zlecone służbowo, a nie wchodzące w zakres ich zwykłych obowiązków, przysługuje dodatkowo wynagrodzenie według zasad ustalonych przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 24. Upoważnia się dyrektorów instytutów do tworzenia — w ramach funduszu płac pozostającego w dyspozycji instytutu — funduszu nagród w wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu płac, przeznaczonego na nagrody dla wyróżniających się pracowników za szczególne osiągnięcia w pracy, a także za wykonanie dodatkowych zadań.

§ 25. Wynagrodzenia wypłacane z osobowego funduszu płac pracownikom objętym rozporządzeniem wolne są od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 26. 1. Pracownikom instytutu przysługują za wieloletnią pracę nagrody jubileuszowe w wysokości:

za 25 lat pracy — 75% wynagrodzenia miesięcznego,
za 35 lat pracy — 150% wynagrodzenia miesięcznego,
za 40 lat pracy — 200% wynagrodzenia miesięcznego,

obliczonego według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

2. Zasady ustalania okresów i ciągłości pracy wymaganych do nabycia praw do nagród jubileuszowych oraz zasady ich obliczania i wypłaty określają odrębne przepisy.

§ 27. 1. Pracownikowi instytutu, z którym rozwiązuje się stosunek pracy w związku z przejściem na emeryturę lub rentę, przysługuje odprawa po przepracowaniu w instytucji:

od 10 do 15 lat — w wysokości 3.000 zł,
ponad 15 do 20 lat — w wysokości 4.000 zł,
ponad 20 lat — w wysokości 5.000 zł.

2. W razie rozwiązania stosunku pracy w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z pracownikiem, który był zatrudniony w dwóch lub więcej zakładach pracy, przysługuje mu odprawa, o której mowa w ust. 1, tylko jeden raz i w jednym zakładzie pracy. Jeżeli pracownik, który otrzymał już raz odprawę, nabywa ponownie do niej uprawnienie, przysługuje mu tylko różnica pomiędzy wysokością aktualnie przysługującej mu odprawy a wysokością poprzednio otrzymanej.

3. Przy zaliczaniu okresów pracy uprawniających do odprawy, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy § 22.

4. Wypłaty odpraw, o których mowa w ust. 1, obciążają osobowy fundusz płac.

§ 28. Pracownicy instytutów zachowują prawo do dodatków za wysługę lat oraz innych świadczeń wynikających z przywilejów szczególnych określonych dla danej branży odrębnymi przepisami.

§ 29. W razie zbiegu uprawnień do:

— dodatku za wysługę lat wynikającego ze szczególnych przywilejów, o których mowa w § 28, oraz do dodatku za wysługę lat, o którym mowa w § 22, lub

— nagrody jubileuszowej wynikającej ze szczególnych przywilejów, o których mowa w § 28, oraz do nagrody jubileuszowej, o której mowa w § 26,

pracownikowi wypłaca się tylko jeden, korzystniejszy dodatek za wysługę lat lub jedną, korzystniejszą nagrodę jubileuszową.

§ 30. Pracownicy instytutu mogą otrzymywać nagrody za realizację prac badawczych i wdrożeniowych z funduszu efektów wdrożeniowych i funduszu nagród wdrożeniowych oraz inne nagrody wypłacane poza funduszem płac. Zasady tworzenia tych funduszy oraz wypłaty z nich nagród regulują odrębne przepisy.

§ 31. Pracownikom objętym rozporządzeniem nie przysługują:

— przejściowy dodatek, o którym mowa w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących,

— dodatki, o których mowa w § 2 uchwały nr 162 Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1974 r. w sprawie podwyżki najniższych wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 26, poz. 154).

§ 32. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali szczegółowe zasady stosowania tabel określonych w załącznikach nr 4—7 oraz tworzenia stanowisk pracy, przyznawania dodatków funkcyjnych i dodatków dla brygadzystów.

§ 33. Przewidziane w rozporządzeniu uprawnienia ministrów przysługują odpowiednio kierownikom urzędów centralnych sprawującym nadzór nad instytutami oraz Sekretarzowi Naukowemu Polskiej Akademii Nauk.

§ 34. Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego może zastosować zasady wynagradzania określone w rozporządzeniu do pracowników oddziałów i innych jednostek organizacyjnych Polskiej Akademii Nauk nie będących placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk.

§ 35. Do pracowników objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się § 2, 3, 4, 5 i 8 uchwały nr 400 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania radców prawnych i referentów prawnych zatrudnionych w przedsiębiorstwach państwowych, zjednoczeniach oraz w bankach państwowych (Monitor Polski Nr 94, poz. 438 z późniejszymi zmianami).

§ 36. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych (Dz. U. z 1961 r. Nr 43, poz. 225, z 1965 r. Nr 30, poz. 198, z 1967 r. Nr 28, poz. 132, z 1972 r. Nr 16, poz. 115 i Nr 55, poz. 371, z 1973 r. Nr 36, poz. 213 i z 1974 r. Nr 47, poz. 289),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników instytutów naukowo-badawczych (Dz. U. z 1961 r. Nr 43, poz. 226 i Nr 54, poz. 310, z 1970 r. Nr 30, poz. 249 oraz z 1971 r. Nr 25, poz. 233),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie zasad zatrudniania pracowników inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych, pracowników administracyjnych, robotników i innych pracowników fizycznych w instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 43, poz. 229).

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1976 r. (poz. 145).
Załącznik nr 1

Tabela miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego

Kategoria zaszeregowania	Miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego w złotych	Kategoria zaszeregowania	Miesięczna stawka wynagrodzenia zasadniczego w złotych
1	1.500	12	4.000
2	1.600	13	4.300
3	1.700	14	4.600
4	1.800	15	5.000
5	2.000	16	5.500
6	2.200	17	6.000
7	2.500	18	6.500
8	2.800	19	7.000
9	3.100	20	7.500
10	3.400	21	8.000
11	3.700	22	9.000

Załącznik nr 2

Tabela stawek dodatku funkcyjnego

Kategoria dodatku	Miesięczna stawka dodatku w złotych	Kategoria dodatku	Miesięczna stawka dodatku w złotych
1	500	7	1.500
2	600	8	1.800
3	700	9	2.100
4	800	10	2.500
5	1.000	11	3.000
6	1.200		

Załącznik nr 3

Tabela zaszeregowania oraz dodatków specjalnych dla pracowników naukowo-badawczych

Lp.	Stanowisko	Kategoria zaszeregowania	Kwota dodatku specjalnego w zł od—do miesięcznie
1	Profesor zwyczajny	19—22	600—2.300
2	Profesor nadzwyczajny	18—21	600—2.300
3	Docent	16—20	450—2.300
4	Adiunkt	12—18	300—1.800
5	Starszy asystent	9—14	200—1.300
6	Asystent	6—11	200—1.000

Załącznik nr 4

Tabela dodatków funkcyjnych dla pracowników naukowo-badawczych zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych

Lp.	Stanowisko — funkcja	Kategoria dodatku funkcyjnego
1	Dyrektor (instytutu, centrum)	8—11
2	Zastępca dyrektora (instytutu, centrum), Sekretarz naukowy instytutu, Kierownik oddziału zamiejscowego (instytutu, centrum), Kierownik samodzielnego zakładu Polskiej Akademii Nauk	7—10
3	Kierownik zakładu, kierownik kliniki, Kierownik zespołu badawczego, Kierownik laboratorium środowiskowego, Zastępca kierownika samodzielnego zakładu Polskiej Akademii Nauk	6—9
4	Kierownik samodzielnej pracowni, Kierownik studium doktoranckiego	5—8
5	Kierownik pracowni, laboratorium, Kierownik grupy problemowej	2—7
6	Kierownik sekcji	1—4

Załącznik nr 5

Tabela stanowisk, kwalifikacji, zaszerzowań oraz dodatków specjalnych dla pracowników inżynieryjno-technicznych i innych równorzędnych oraz pracowników organizacyjno-ekonomicznych, administracyjnych i obsługi

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje		Kategoria zaszerzowania	Kwota dodatku specjalnego w zł od—do miesięcznie
		wykształcenie	liczba lat pracy zawodowej		
1	2	3	4	5	6
1	I. Pracownicy inżynieryjno-techniczni i inni równorzędni oraz organizacyjno-ekonomiczni i administracyjni Zastępca dyrektora*), naczelnny inżynier, zastępca kierownika zamiejscowego oddziału instytutu	wyższe odpowiedniej specjalności	8 lat, w tym 4 lata na stanowisku kierowniczym lub samodzielnym	15—19	450—2.000
2	Główny księgowy w instytucie nie będącym jednostką budżetową	wyższe ekonomiczne, prawnicze, administracyjne	8 lat	15—19	450—2.000
3	Główny specjalista**)	wyższe odpowiedniej specjalności	7 lat pracy, w tym 4 lata w danej specjalności i 2 lata na stanowisku kierowniczym lub samodzielnym	14—19	400—1.900
4	Kierownik komórki (wydziału, zakładu, działu) podległej bezpośrednio dyrektorowi lub zastępcy dyrektora, prowadzącej prace związane bezpośrednio z działalnością naukowo-badawczą, jego zastępca, starszy specjalista w tej komórce	wyższe odpowiedniej specjalności	7 lat pracy, w tym 2 lata na stanowisku samodzielnym	12—18	350—1.800

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje		Kategoria zaszerogowania	Kwota dodatku specjalnego w zł od—do miesięcznie
		wykształcenie	liczba lat pracy zawodowej		
1	2	3	4	5	6
5	Rzecznik patentowy kierujący zespołem rzeczników patentowych lub zatrudniony na jednoosobowym stanowisku***)	kwalifikacje określone w przepisach o rzecznikach patentowych		11—18	300—1.700
6	Pozostali rzecznicy patentowi	„		12—17	300—1.500
7	Zastępca dyrektora do spraw administracyjnych, kierownik działu technicznego, ekonomicznego, do spraw pracowniczych lub równorzędnego, główny księgowy w jednostce budżetowej, kierownik ośrodka informacji naukowo-technicznej	wyższe	5 lat	11—18	300—1.700
8	Specjalista w komórkach wymienionych pod lp. 4 i 7, starszy dokumentalista	wyższe odpowiedniej specjalności	5 lat	11—17	300—1.500
9	Zastępca głównego księgowego	wyższe ekonomiczne, prawnicze administracyjne	5 lat	12—17	300—1.400
		średnie	9 lat	10—15	300—1.300
10	Radca prawny	kwalifikacje określone w przepisach o obsłudze prawnej przedsiębiorstw państwowych		11—17	300—1.500
		wyższe prawnicze	4 lata	11—16	300—1.300
11	Kierownik robót, starszy mistrz, kierownik zmiany	średnie techniczne	6 lat pracy, w tym 2 lata w komórkach produkcyjnych	9—15	300—1.300
12	Mistrz, majster	średnie techniczne lub tytuł mistrza w zawodzie	4 lata, w tym 2 lata w komórkach produkcyjnych, 10 lat, w tym 4 na stanowiskach nadzorowanych	8—14	200—1.200
13	Stanowiska pracy takie jak: matematyk, fizyk, chemik, socjolog, psycholog, ekonomista, referent prawny, mechanik, technolog, konstruktor i inne równorzędne, dokumentalista	wyższe odpowiedniej specjalności	2 lata	9—14	200—1.200
			po wstępnym stażu pracy	6—11	200—1.000
14	Stanowiska pracy takie jak: konstruktor, technolog****), mechanik, elektryk, energetyk, chemik i inni równorzędni, starszy technik dokumentalista	średnie	6 lat	8—14	200—1.200
15	Kierownik działu administracyjnego i jego zastępca, kierownik sekcji technicznej, ekonomicznej, do spraw pracowniczych lub równorzędnej, samodzielny referent (np. samodzielny księgowy, planista, kosztowiec, rewident, inspektor bhp)	wyższe średnie	2 lata 6 lat	7—14	200—1.200
16	Kierownik magazynu	średnie	5 lat	6—12	200—1.000
17	Starszy referent, starszy księgowy, starszy magazynier, kasjer, starszy laborant, młodszy dokumentalista, technik dokumentalista	wyższe średnie	po wstępnym stażu pracy 4 lata	6—11	100—950
18	Kierownik kancelarii, kierownik archiwum, kierownik powielarni, kierownik sekcji w dziale administracyjnym i gospodarczym, teletypista, stenotypista	średnie	4 lata	5—10	100—900

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje		Kategoria zaszeregowania	Kwota dodatku specjalnego w zł od—do miesięcznie
		wykształcenie	liczba lat pracy zawodowej		
1	2	3	4	5	6
19	Kierownik centrali telefonicznej	średnie	1 rok	5—9	100—800
	Referent, młodszy technik dokumentalista, kontysta, korektor, magazynier, laborant, kreślarz, księgowy	średnie zawodowe	po wstępnym stażu pracy		
		średnie ogólne	—		
20	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 300 uderzeń na minutę	—	4—8	100—700
21	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę	—	4—7	100—650
	Telefonistka	podstawowe i umiejętność niezbędna do wykonywania czynności	—		
22	Stażysta	wyższe	—	6—7	100—650
		średnie zawodowe	—	3—6	100—550
II. Pracownicy obsługi					
23	Konserwator maszyn i urządzeń	technikum zawodowe i umiejętność konserwacji odpowiednich urządzeń	4 lata	6—12	—
24	Starszy rzemieślnik	technikum zawodowe	3 lata	5—10	—
		zasadnicza szkoła zawodowa i umiejętność wykonywania prac złożonych lub tytuł mistrzowski w zawodzie	5 lat		
25	Rzemieślnik w zawodzie: ślusarz, mechanik, elektromonter, murarz, stolarz, ogrodnik, starszy powielaczowy	technikum zawodowe	po wstępnym stażu pracy	4—7	—
		zasadnicza szkoła zawodowa i umiejętność wykonywania prac podstawowych z zakresu danego zawodu, tytuł robotnika wykwalifikowanego lub tytuł czeladnika w zawodzie	—	4—7	—
	Palacz centralnego ogrzewania	kurs dla palaczy c.o.	—	—	—
	Robotnik przy ciężkiej pracy	podstawowe	—	—	—
26	Powielaczowy	podstawowe	—	3—6	—
27	Pomoc powielaczowego, starszy dźwigowy, starszy woźny, robotnik przy pracy lekkiej	podstawowe	—	2—4	—
28	Szatniarz, dźwigowy, woźny, sprzętaczka w systemie czasowym, goniec	podstawowe	—	1—3	—

*) Zastępca dyrektora do spraw administracyjnych otrzymuje wynagrodzenie określone pod lp. 7.

***) Utworzenie stanowiska głównego specjalisty wymaga zgody jednostki nadrzędnej.

****) W jednostkach organizacyjnych, w których występują zwiększone i odpowiedzialne zadania w zakresie rozwoju wynalazczości i ochrony własności przemysłowej w kraju i za granicą, rzecznicy patentowi mający kwalifikacje określone pod lp. 3 i lp. 5 mogą być za zgodą kierownika jednostki nadrzędnej zaszeregowani jak główni specjaliści.

*****) Konstruktor i technolog ze średnim wykształceniem mogą być po 7 latach pracy zaszeregowani o jedną kategorię wyżej, tj. do 15 kategorii zaszeregowania.

Uwagi do tabeli stanowiącej załącznik nr 5

1. Na stanowiskach wymagających specjalistycznych uprawnień lub specjalistycznego przeszkolenia, określonych odrębnymi przepisami, mogą być zatrudnione tylko te osoby, które odpowiadają tym wymaganiom, niezależnie od obowiązku posiadania kwalifikacji określonych w tabeli stanowisk.
2. Wymagany staż pracy od pracowników ze średnim wykształceniem ulega skróceniu o dwa lata dla absolwentów studiów policealnych zgodnych z kierunkiem zatrudnienia.
3. W uzasadnionych wypadkach pracownikom wykazującym się lepszymi niż przeciętne wynikami pracy dyrektor instytutu może skrócić staż pracy określony w tabeli, jednak nie więcej niż o 1/3 stażu. Zasada ta nie ma zastosowania do pracowników, dla których wymagania kwalifikacyjne określają odrębne przepisy.
4. Dokumentaliści służby informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej powinni mieć kwalifikacje w zakresie wykształcenia i stażu pracy określone w przepisach o zatrudnianiu ich w instytutach naukowo-badawczych i w Polskiej Akademii Nauk.

Załącznik nr 6

Tabela dodatków funkcyjnych dla pracowników inżyniersko-technicznych i innych równorzędnych oraz pracowników organizacyjno-ekonomicznych i administracyjnych na stanowiskach kierowniczych

Lp.	Stanowisko	Kategoria dodatku funkcyjnego
1	Zastępca dyrektora, Naczelny inżynier, Główny księgowy	7—10
2	Zastępca kierownika oddziału zamiejscowego (instytutu, centrum)	6—9
3	Kierownik komórki podległej bezpośrednio dyrektorowi lub zastępcy dyrektora, prowadzącej prace związane z bezpośrednią działalnością naukowo-badawczą	6—9
4	Zastępca kierownika wymienionego pod lp. 3, Zastępca głównego księgowego, Kierownicy pozostałych komórek organizacyjnych z wyłączeniem komórek wymienionych pod lp. 6, Kierownik zmiany, Kierownik robót, Starszy mistrz	2—7
5	Zastępca kierownika komórki organizacyjnej wymienionej pod lp. 4, Mistrz	1—6
6	Kierownik kancelarii, Kierownik archiwum, Kierownik centrali telefonicznej	1—2

Załącznik nr 7

Tabele stawek płac zasadniczych robotników i pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu

Kategoria zaszerogowania	Stawka płacy zasadniczej w złotych za godzinę			
	Tabela I	Tabela II	Tabela III	Tabela IV
I	7,80	7,80	7,80	8,50
II	8,00	8,00	8,00	9,60
III	8,30	8,50	9,00	10,80
IV	9,00	10,00	10,50	12,20
V	10,00	11,50	12,50	13,80
VI	11,50	13,00	14,50	15,60
VII	13,00	14,50	16,50	17,60
VIII	15,00	16,50	18,50	19,90
IX	17,00	19,00	21,00	22,50

Załącznik nr 8

Tabela zaszeregowania robotników i pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu do poszczególnych kategorii zaszeregowania

Lp.	Wymagane kwalifikacje, stanowisko	Kategoria zaszeregowania
1	Robotnicy bez przygotowania zawodowego oraz portier, dozorca, strażnik	I—II
2	Robotnicy przyuczeni mający umiejętności fachowe w zakresie potrzebnym do wykonywania prac o charakterze pomocniczym oraz starszy portier, starszy dozorca, starszy strażnik	II—III
3	Robotnicy wykwalifikowani mający umiejętności fachowe w zakresie wymaganym do wykonywania prac pod nadzorem lub samodzielnie	IV—V
4	Robotnicy mający przygotowanie zawodowe do wykonywania samodzielnej pracy o charakterze złożonym	VI—VII
5	Robotnicy wysoko wykwalifikowani, legitymujący się dyplomem technika lub mistrza w zawodzie, wykonujący samodzielnie trudne i precyzyjne prace, lub robotnicy mający kwalifikacje wymagane zgodnie z branżowymi taryfikatorami kwalifikacyjnymi od robotników zaszeregowanych odpowiednio do VIII i IX kategorii	VIII—IX

146

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lipca 1976 r.

w sprawie ograniczenia wywozu niektórych towarów w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się zakaz wywozu w niehandlowym obrocie towarowym z zagranicą:

- 1) naturalnych skór futrzanych i wyrobów z nich, odzieży skórzanej ze skóry naturalnej, galanterii odzieżowej ze skóry naturalnej, tkanin i dzianin bawełnianych i bawełnopodobnych oraz wyrobów z nich, tkanin wełnianych oraz wyrobów z nich, odzieży i galanterii odzieżowej dla dzieci do lat 11, bielizny osobistej,
- 2) obuwia,
- 3) wyrobów jubilerskich i złotniczych ze złota, platyny i metali platynowych,
- 4) maszyn do szycia,
- 5) opon i detek do pojazdów samochodowych,
- 6) paliw ciekłych do silników nisko- i wysokoprężnych.

2. Zakazu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do:
 - 1) towarów wywożonych przez osoby przekraczające granicę w ilościach określonych przez Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej,
 - 2) towarów będących przedmiotem eksportu wewnętrznego,
 - 3) wyrobów pamiątkarskich, dekoracyjnych i galanterijnych bieżącej produkcji krajowej, będących wytworem rzemiosła artystycznego,
 - 4) paliw znajdujących się w zbiorniku wbudowanym na stałe do pojazdu samochodowego.

§ 2. Zakaz wywozu, o którym mowa w § 1, stosuje się w okresie do dnia 31 grudnia 1976 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

147

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 8 lipca 1976 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zwolnień od obowiązku posiadania pozwolenia na przywóz i wywóz oraz od cła.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 10, poz. 56) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej z dnia 1 lipca 1975 r. w sprawie zwolnień od obowiązku posiadania pozwolenia na przy-